

8) Lovforslagets § 61 med den af Bedtagelsen af Forslaget Nr. 94 følgende Forandring, saalydende:

Saafrømt Eieren eller Brugeren af en til et privat Vandløb stødende Eiendom ønsker foretaget en Forandring i dettes Retning paa den udfor eller nedfor hans Eiendom beliggende Strækning, navnlig ved Rettelse af saadanne Bugter, der ere til Hindre for Vandets Løb, kan han, naar en mindelig Overenskomst herom ikke ved Landsynsmændenes Mægling har kunnet opnaas (jfr. § 44, sidste Stykke), tilkalde Landvæsenkommissionen, som da har at behandle og paafjende Sagen overensstemmende med Grundsetningerne i §§ 55—57, dog saaledes at Eieren af den Grund, paa hvilken den paagjældende Rettelse skal foretages, efter Omstændighederne kan tilpligtes at deltage i den med Arbeidets Udførelse forbundne Bekostning. Under en saadan Sag skal Landvæsenkommissionen i Sighed med, hvad der i § 10 er bestemt, søge at tilvejebringe passende Magelag.

vedtoges enstemmig med 40 Stemmer.

Lovforslagets § 62 (se Tillæg A. Sp. 1203—4)

ansaaes vedtagen uden Afstemning.

Derefter fattes Resten af Lovforslaget fra § 63 med de dertil stillede Vædringsforslag under Forhandling.

Ordføreren (Mourier = Petersen): Vædringsforslaget under Nr. 103 af hele Udvalget undtagen to ærede Medlemmer er en Redaktionsændring, som Udvalget har foretrukket fremfor Affattelsen i Regjeringsudkastets § 63. Jeg maa gjøre en Undskyldning til det ærede Thing, forsaavidt der i Betænkningen er udtalt, at Mindretallets Vædringsforslag under Nr. 98 gaar i samme Retning som Flertallets. Det er ikke rigtigt; der er en Realitetsforskjel tilstede mellem Flertallets og Mindretallets Forslag; men jeg skal opsætte min Dmtale af Mindretallets Forslag under Nr. 98, indtil de ærede Forslagsstillere selv have motiveret det. — Det næste Vædringsforslag er det under Nr. 104. Det har kun til Hensigt at præcisere, at Samtykke af den kommunale Bestyrelse ikke præjudicerer de Indsigelser, der kunne fremkomme fra anden Mand, som mulig kunde finde sine Rettigheder krænkede ved Anlægget. Vædringsforslaget under Nr. 106

skal jeg forbigaa og ligeledes Forslaget under Nr. 107, indtil Mindretallet har motiveret dem. Under Nr. 109 er der til § 67 stillet et Vædringsforslag af Flertallet, fordi man har troet, at der i det i Lovudkastet omtalte Tilfælde burde gives Bedkommende en endnu større Garanti for Væretagelsen af deres Rettigheder end efter Lovforslaget, hvorfor man ligesom ved Møllers Nædlægelse har bestemt, at Indenrigsministeriets Approbation skulde indhentes inden den endelige Vedtagelse. Vædringsforslagene under Nr. 110, 111 og 112 ere Vædringsforslag af Mindretallet (Saffner: Nei, ikke 111). Det er rigtigt, Nr. 111 er af hele Udvalget; men det refererer sig til Vædringsforslaget under Nr. 123, og jeg skal derfor opsætte min Dmtale deraf, indtil vi komme dertil. Vædringsforslag under Nr. 113 af hele Udvalget skal jeg tillade mig efter at have konfereret med mine Kolleger at tage tilbage, idet der er en Ungiagtighed deri, som Udvalget vil søge at faae rettet til næste Behandling.

Den fungerende Formand: Efter Forretningsordenen skal jeg spørge, om Noget optager det saaledes tilbagetagne Vædringsforslag (Dphold). Da det ikke er Tilfældet, er Forslaget altsaa bortfaldet.

Ordføreren (Mourier = Petersen): Jeg kommer til Forslag under Nr. 114 til samme Paragraf. Udvalget skjøner ikke rettere, end at det der omtalte Vædring under forandrede Forhold ligesaa vel maa kunne forhøjes som enten bortfalde eller nedfattes. Ungaende Forslaget til Nr. 117 til § 72 af Udvalgets Flertal gjælder det Samme, som jeg yttede under Vædringsforslaget Nr. 109, at man har anset det for rigtigt til yderligere Garanti at kræve Indenrigsministeriets Samtykke i det i Paragrafen omhandlede Tilfælde. Vædringsforslaget under Nr. 118 til § 73 er en Redaktionsændring, som ikke behøver videre Dmtale. Forslaget under Nr. 121 skal jeg overlade til Mindretallet selv at motivere. Under Nr. 123 foreslaar hele Udvalget, at Paragrafens sidste Stykke udgaar. Grunden dertil er, at Udvalget har Betænelighed ved denne Bestemmelse ligeoverfor de Ciere, som allerede ved denne Lovs Emanation maatte have erhvervet Adgang til Hævd, ligesom man ogsaa finder, at en saadan Bestemmelse, hvis man overhovedet fandt den rigtig, burde have sin Plads under Affnittet om Bands Afledning. Med Hensyn til § 76 formener Udvalget, at Bestemmelsen ikke blot skal